

I N N B E R E T N I N G

om befaring på gravfeltet "Veien-Bråten",
Veien, gnr. 48, Norderhov s.,p.,
Ringerike k., Buskerud.

Tom Bloch Nakkerud, 20.11.1979.

Bakgrunn for befaringen.

Ved en ekskursjon under ledelse av professor Th. Sjøvold 8. ds. framtrådte gravfeltet som noe uryddig. For å bringe klarhet i om feltet var blitt utsatt for inngrep som strider mot Kulturminneloven, foretok undertegnede en befaring i dag. Som kartgrunnlag anvendte jeg kart over gravfeltet i målestokk 1:1000 ved Ringerike Reguleringsvesen 16/11-1971, tegn.nr. 72.

Gravfeltet Veien-Bråten har nr. 44 i "Innstilling fra utvalget for sikring av høyt prioriterte fornminner". Bevaringsområdet er her anslått til 30 mål.

Skader på feltet.

1. Den V-ligste av de kartlagte gravhaugene (diameter 17 m) har nå to hauger av matjord liggende inntil henholdsvis Ö- og V-siden. Den Ö-lige av dem ligger dels innover foten av gravhaugen. De påfylte haugene er flere ganger høyere enn gravhaugen, men har omtrent tilsvarende tverrmål.

Riksvei 7 (Hallingdalsveien) er omlagt, og stryker nå inntil N-siden av gravhaugen.

Inngrepene som denne haugen er blitt utsatt for berører således både 5 m-sonen og selve gravhaugen på tre sider.

2. Ved veien inn til 48/4 ligger en halv og en hel gravhaug som på kartet har diameter henholdsvis 8 og 15 m. Disse haugene er påført skader som følge av at Vegvesenets anleggsmaskiner hensettes ved denne delen av gravfeltet.

Herfra og NV-over inn i gravfeltet er

noen hauger skadet på tilsvarende måte.

3. På 15 m-haugen nevnt under punkt 2 er dessuten hensatt større deler av anleggsmaskiner.

På feltet for övrig forekommer skrot, til dels av moderne opprinnelse.

4. Ved den delen av gravfeltet som nevnes under punkt 2 og V-over herfra, har Statens Vegvesen en midlertidig vegstasjon. Den ligger innenfor feltets begrensningsslinje, slik den er trukket opp av Arne Emil Christensen 30/9-76 (kartkopi i U0 top. ark.). Foruten maskiner, består vegstasjonen av et anleggskontor (brakke med flere rom) og noen mindre brakker.

Samtale med Vegvesenets representant.

I anleggskontoret oppsökte jeg den ansvarlige for stasjonen, oppsynsmann Kjell Nygård. I tilknytning til punktene ovenfor ble fölgende avklart:

1. Matjordhaugene tilhörer Vegvesenet, og er planlagt lagret i 2-3 år. Jeg pekte på at de er skjemmende for gravfeltet, og i særdeleshet for den gravhaugen som ligger nærmest riksveien. Etter min anmodning sa Nygård seg villig til å se seg om etter en mulighet til å fjerne matjordhaugene neste år.
2. For å hindre anleggsmaskiner i å gjöre skade på gravhaugene er det planlagt å settes opp et gjerde ved denne delen av gravfeltet neste år. Vi ble enige om at Vegvesenet setter opp en midlertidig sperring nå.
3. Nygård sa at Vegvesenet har planlagt en opprydning på feltet.
4. Brakkeleiren er beregnet å brukes inntil distriktet får ny vegstasjon om 6-8 år.

Nygård lovte å varsle Oldsaksamlingen för iverksetting av tiltak nevnt i punktene 1, 2 og 3. Han oppga avdelingsingeniör Svein Sönju, Buskerud Vegkontor som overordnet for

vegstasjonen.

Grunneier.

Grunneieren, Asle Oppen, ble forsøkt oppsøkt, men han var ikke hjemme.

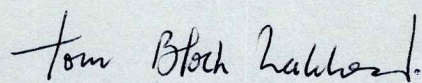
Konklusjon.

Tatt i betraktning gravfeltets ruvende rolle blant landets fornminner, er imidlertid de nevnte tiltak mindre enn minimum av hva som må gjennomføres for å sikre gravfeltet. Vegstasjonen med brakkeleiren inntar en plass i gravfeltet og terrenget som avgjort ikke ville blitt tillatt bebygget dersom det var blitt søkt om det. Når brakkeleiren likevel er plassert der, må det skyldes at prosedyren som Bygningsloven foreskriver ikke følges ved slike midlertidige bygninger. Uansett kommer imidlertid Kulturminnelovens §§ 3 og 8 til anvendelse.

Etter mitt skjønn, og med vekt på at det her dreier seg om et høyt prioritert fornminne, er det nødvendig å pålegge Vegvesenet å fjerne vegstasjonen.

Først når det er gjennomført vil det ha sin egentlige hensikt å stille gravfeltet i stand. Feltet er i dag bevokst med furuskog og ung løvskog. Det synes som en overkommelig oppgave å rydde det for hugstavfall og bringe løvskogen under kontroll. Det siste er viktig for at ikke gravfeltet skal bli skjult av løvkratt.

Oslo, 20. november 1979

Tom Bloch Nakkerud